

за да са очистимъ отъ много-то си грѣхове, пѣ-
 ѳѣтъ или четѣтъ псаломъ-а отъ кааніе-то: „поми-
 лѣй ма Боже, споредъ голѣмъ-тъ си милость,“ а
 подиръ пѣѳѣтъ молитвъ-тъ на света Богородица и
 апостоли-тѣ. А владика-та подиръ ектеніѣ-тъ
 діаконѣ, счезъ масло на дѣховна-та радость по-
 мазва вѣрны-тѣ, кои то дохаждатъ, та са покло-
 наватъ на света икона.

Подиръ това тѣтакси са пѣе или чете кано-
 никъ-а или правило, то естъ декетъ пѣсни; за
 славъ на празникъ-а или на скетѣ-та. Тѣзи ка-
 нони сѣ притѣрени при утрениѣ-та слѣжѣ въ
 седмо-то или осмо-то столѣтіе, и помного-то ги е
 написалъ краснорѣчивый Дамаскинъ, и неговъ-а дрѣ-
 гаръ Косма, владика Маѳемскій, кои-то обогатиѳъ
 счезъ тѣхъ църкѣ-тъ за сички-тѣ празници, и ги
 направихъ на осемъ гласове, кои-то са пѣѳѣтъ отъ
 нѣдѣлѣ до нѣдѣлѣ на зареда. Първый-а стихъ
 на сѣка пѣснь са зове ирмосъ, сирѣчь вързалка
 на сички-тѣ дрѣги, кои-то сѣ подиръ него писани,
 а главна-та мѣ мысль е извадена отъ пѣсны-тѣ
 на старый-а заветъ. Тѣй първый-а ирмосъ вина-
 ги споманѣва Мойсеевъ-тъ пѣснь подиръ прехо-
 женіе-то презъ чървено-то море: „да пѣемъ на го-
 спода, защото са прослави славно,“ а въ дрѣгій-а
 са споманѣва, дѣто е корилъ той евреи-тѣ, кога
 то излѣзохъ отъ пѣстинѣ-тъ: „чѣй небо, и цѣ
 прохѣртѣвамъ,“ и като мѣмраніе за грѣхове-тѣ
 пѣе са въ велики посты. Третый-а е спѣнъ, по
 молитвъ-тъ на самоилова-та майка Ана. Посае